

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1525/2025
13.02.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца Републике Србије, Основно јавно тужилаштво у Нишу, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Жикица Радивојевић, адвокат из ..., ради заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 434/24 од 29.10.2024. године, у седници одржаној 13.02.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 434/24 од 29.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 434/24 од 29.10.2024. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П2 1513/23 од 05.07.2024. године којом је усвојен тужбени захтев и забрањено туженом свако даље узнемиравање бивше емотивне партнерке ББ из ..., одређено да мера заштите од насиља у породици траје годину дана са могућношћу продужавања све док не престану разлози због којих је мера одређена и да жалба не задржава извршење пресуде.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) у вези чланова 202. и 208 Породичног закона, а све у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 10/23), Врховни суд је оценио да је ревизија туженог дозвољена али није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Наводи ревизије да је у поступку пред другостепеним судом учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 387. став 1. тачка 3. и 394. став 1. тачка 2. и 3. ЗПП јер другостепени суд није санкционисао битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП учињену пред првостепеним

судом нису основани јер другостепени суд приликом одлучивања о тужениковој жалби није погрешно применио ниједну одредбу Закона о парничном поступку правилно оценивши да је за своју одлуку првостепени суд дао довољне и јасне разлоге чиме је другостепени суд оценио све жалбене наводе који су од одлучног значаја.

Ревизијски навод да је другостепени суд учинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 229. став 1, 231. и члана 8. ЗПП а којим се заправо указује на неправилно утврђено чињенично стање без утицаја су обзиром да оспоравање правилности утврђеног чињеничног стања није разлог за изјављивање ревизије у смислу одредбе члана 407. став 2. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању ББ и тужени су бивши емотивни партнери који су и након престанка заједнице живота контактирали. Почетком априла 2024. године између туженог и његове емотивне партнерке ББ дошло је најпре до вербалне расправе а потом и физичког насиља од стране туженог према ББ тако што ју је најпре ухватио и до пола избацио кроз прозор и држао је тако а потом јој упутио речи претње: „Да ли хоћеш сада да бацим тебе и да ја скочим заједно са тобом, да нема ни тебе ни мене“ након чега је ББ молила да је пусти и када је то учинио тужени је узео кухињски нож и кренуо ка њој. ББ је побегла у купатило и сакрила се а тужени, који није успео да уђе у купатило „забио“ је нож у врата купатила. Због оваквог понашања туженом је изречена хитна мера забране комуникације са жртвом насиља коју је тужени прекршио због чега је пресудом Прекршајног суда у Нишу од 24.04.2023. године осуђен на казну затвора у трајању од 25 дана и одређена мера забране приступа оштећеној ББ и забране приступа стану оштећене у трајању од 3 месеца. Након издржане казне затвора тужени је прекршио забрану тако што је 16.05.2023. године преко друштвене мреже „Tinder“ жртви ББ послао поруку „Како си?“ која порука је жртву узнемирила обзиром на претходни догађај из априла месеца исте године. Овом догађају претходила је претња туженог жртви да ће је убити због чега се жртва јако уплашила када га је срела у парку „Чаир“ без обзира да ли није била његова намера или је сусрет био случајан. По пријави жртве за догађај од 16.05.2023. године надлежни полицијски службеник је извршио процену и дао мишљење да не постоји ризик од насиља у породици али је Група за координацију и спречавање насиља у породици заузела став да постоји високи степен ризика јер је у питању друга пријава за насиље у кратком временском периоду и обзиром на кршење изречених мера забране приласка по Закону о прекршајима. По оцени центра за социјални рад о степену угрожености жртве насиља мере заштите од насиља у породици сврсисходне су обзиром да се жртва не осећа сигурно и безбедно. Кривична пријава која је поводом догађаја од 16.05.2023. године поднета је одбачена од стране ОЈТ Ниш јер не постоје основи сумње да је извршено кривично дело злостављање и мучење из члана 137. став 1. КЗ, а у поступку који је пред Прекршајним судом у Нишу вођен поводом догађаја из јула 2023. године када је тужени жртви упутио поруку преко друштвене мреже садржине: „Учинио ми се на тренутак да ме волиш, али не брини се, прошло ме је“ тужени је ослобођен одговорости након чега није било нових пријава а жртва насиља ББ живи у ... са својим родитељима, а тужени због пословних обавеза често борави у

Полазећи од утврђеног чињеничног стања правилно су нижестепени судови применили материјално право заузевши становиште да у конкретном случају постоји насиље у породици у смислу члана 197. став 1. и 2. тачка 6. и става 3. тачка 5. Породичног закона чији су актери тужени у својству насилника и сведок ББ у својству

жртве, па су код утврђеног постојања породичног насиља правилно изrekli меру заштите од насиља у породици из члана 198. став 2. тачка 5. истог закона процењујући степен угрожености жртве и показујући нулту толеранцију на насиље са циљем не само отклањања последица насиља већ и да се делује превентивно ради спречавања насиља и евентуалног настанка тежих последица имајући у виду налаз и стручно мишљење надлежног органа старатељства као и чињеницу да је у релативно кратком периоду од месец – два дошло до понављања насиља према жртви.

По оцени Врховног суда неосновани су наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Насиље у породици дефинисано је одредбом члана 197. став 1. Породичног закона као понашање у којем један члан породице угрожава телесни интегритет, душевно здравље или спокојство другог члана породице. Карактеристични видови насиља (именовани облици насиља) одређени су ставом 2. истог члана уз одређивање да се насиљем у породици сматра свако друго дрско, безобзирно и злонамерно понашање који један члан породице испољава према другом члану породице (неименовани облици насиља). Полазећи од законске дефиниције насиља у породици и утврђеног чињеничног стања неосновани су наводи ревидента да се у конкретном случају не ради о понављању акта насиља од 13.05.2023. године и 16.05.2023. године јер у погледу ових догађаја тужени није кривично осуђен.

Наиме, из утврђеног чињеничног стања произилази да жртва дужи временски период трпи вербално и психичко насиље од стране туженог коме је у другом судском поступку изречена хитна мера забране узнемиравања жртве због догађаја од почетка априла 2023. године коју је тужени прекршио и за шта је прекршајно осуђен у поступку ради спречавања насиља у породици какво понашање је Група за координацију и спречавање насиља у породици проценила као постојање високог ризика и непосредне опасности од насиља што је потврдио и надлежни центар за социјални рад у свом налазу од 03.04.2024. године. Обзиром да су Група за координацију и спречавање насиља у породици и надлежни центар за социјални рад предложили одређивање мера за заштиту од насиља у породици због постојања ризика од поновног насиља туженог према жртви а да је извештај центра за социјални рад од 06.06.2024. године заснован само на исказу туженог и по оцени Врховног суда испољено понашање туженог на начин ближе описан у нижестепеним пресудама према ББ као бившој емотивној партнерки од 16.05.2023. године указује на могућност понављања насиља које је тужени испољавао према жртви од априла 2024. године у више наврата при чему и код жртве насиља постоји евидентан страх да ће се насиље поновити, да се жртва осећа угрожено и уплашено за своју безбедност оправдано је одређивање мере заштите од насиља у породици према туженом забраном даљег узнемиравања бивше емотивне партнерке ББ у трајању од годину дана.

Преосталим наводима ревизије заправо се оспорава правилност утврђеног чињеничног стања и исти није дозвољен ревизијски разлог у смислу члана 407. став 2. ЗПП, па ни са изузетком да се у смислу члана 403. став 2. ЗПП ради о ревизији у породичном спору ради заштите од насиља у породици.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом одредби из члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**